

ת"פ (באר שבע) 24778-02-25 - מדינת ישראל נ' חסין הרוש

ת"פ (באר-שבע) 24778-02-25 - מדינת ישראל נ' חסין הרוששלו באר-שבע

ת"פ (באר-שבע) 24778-02-25

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד

נגד

חסין הרוש

ע"י ב"כ עו"ד

בית משפט השלום בבאר-שבע

[17.03.2025]

כבוד השופט אריה דורני-דורון

גזר דין

" האירוע הנורא בשבעה באוקטובר מחייב לפני הכול . האינטרס הציבורי גדל פי כמה מקודמו. בעת הזו האינטרס הציבורי מטה הכף בכל הנוגע לעבירות בתחום הכניסה והשהייה בישראל שלא כדין שאותיותיהן נכתבו בדם . " הגדר "

לגדרה - אם לא תוצב כדין, תיחצה באירועי דמים.

המלחמה קשה היא בנוראותיה, בהשלכותיה על שמירת הגבול, ועל אותיות ותגי סעיפיו של החוק. הלב הישראלי שיתף הרחמים ואף הנהיג מדיניות סלחנית בעבר להתיר דרכי הקשר בין משפחות פרנסה, כלכלה ורפואה כי "אדם לאדם אדם". לבו של החוק פעם בסעיפיו ללא גבול.

ב"שבעה באוקטובר " ראו וחשו כל איש ואישה כל אזרח ויושב ארץ מראות הזוועה בפגוע המרצחים בלב היהודי " אטבח אל יהוד " בחג שמחת תורה. נרצחו באכזריות רק בשל היותם אזרחי המדינה היהודית והדמוקרטיה, יהודים ולא יהודים, בתוכם שוחרי שלום ו"פעילי שלום", צעירים וקדי מסיבה, נשים ילדים זקנים וטף. הדלת ביקשה להיסגר מפני המרצחים ולא עלה בידה, הגדר נפרצה, החיה "הנאצית" - "החמאס" מגבול הדרום, פגעה בכל ערך אנושי של כבוד האדם. היום הזה התעורר החוק בכל גבולות הארץ להגן על הלב השותת דם. המדינה זקפה קומה והציבה בעוצמה דלתותיה. אזרחיה בראש ובראשונה. שופטיה נדרשים לעמוד על המשמר כבראשונה.

כתב האישום :

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעבירה של כניסה ושיבה בישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1)+12(4) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952.

2. על פי עובדות כתב האישום בהן הודה והורשע, בתאריך 9.2.25 בסמוך לשעה 16:20 בשעה 16:58 בעיר רהט, שהה הנאשם, אשר הינו תושב הרשות הפלסטינית, בתוך תחומי מדינת ישראל כשאין לו אישורי כניסה או שהייה בישראל כדין.
ראיות לעונש:
3. המאשימה הגישה: טיעונים לעונש בכתב (1/ת)
4. ההגנה הגישה: אישור כניסה לישראל, מכתב מוועדת המאוימים, בהתאמה. (1/נ), (2/נ)
תמצית טענות המאשימה:
5. המאשימה טענה לפגיעה בערכים המוגנים הביטחוניים, הכלכליים והחברתיים.
6. לטענת ב"כ המאשימה הנאשם שהה חודש וחצי עובר למועד מעצרו.
7. ב"כ המאשימה טענה, מתחם עונש הולם, הנע בין 3 חודשי מאסר בפועל ועד 8 חודשי מאסר בפועל.
8. הנאשם נעדר עבר פלילי.
9. לאור האמור, ולנוכח הודאת הנאשם, חסכון בזמן שיפוטי, עתרה המאשימה למקם את עונשו, בשליש הראשון אך לא בתחתיתו של המתחם אליו עתרה, משיקולי הרתעת היחיד והרבים יחד עם עונשים נלווים.
תמצית טענות ההגנה:
10. ב"כ הנאשם טען, כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, לקח אחריות, הביע חרטה, וחסך זמן שיפוטי יקר.
11. באשר למתחם הענישה, טען כי המתחם הינו בין 2 ל- 7 חודשים, הפנה לפסיקה ברע"פ 49948-02-25 כב' השופט אלרון בבימ"ש העליון, שקבע כי על עבירה אחת ללא עבר וללא עבירות נלוות, המתחם יעמוד על 2-7 חודשי מאסר.
12. הנאשם החזיק בהיתרים, כשהם ניתנו לו עקב טענתו למאוימות, וסיוע לגורמי הביטחון בישראל, ההיתר שלו היה בתוקף, הפנה לבג"צ 3657/17 אשר בגינו ניתן צו ארעי האוסר על הרחקתו מישראל שניתן ביום 03/05/17 הצו בוטל בשנת 2017.
13. עורך הדין שייצג את הנאשם טען בפניו שההיתר עדיין בתוקף ולכן, גם בתקופות שקדמו להגשת כתב האישום, היה נכנס הנאשם דרך מעבר, מציג תעודה ונכנס לישראל כדין.
14. לסיום טען ב"כ הנאשם כי בנסיבות שפורטו לעיל, ונוכח פסיקת בית המשפט העליון יש למקם את עניינו של הנאשם בתחתית המתחם אליו עתר.

15. הנאשם בדבריו האחרונים לבית המשפט(ציטוט): "אני מצטער על כך, שנכנסתי לישראל ללא היתר. אני נשוי יש לי אישה חולה בבית חולים, היא בהיריון ואמורה ללדת בכל רגע ואמי מבוגרת וחולה." מתחם העונש ההולם

1. הנאשם הורשע בעבירה של כניסה לישראל ופגע, בערכים המוגנים של זכות המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה. עבירת הכניסה והשהיה בישראל שלא כדין פוגעת בערכים ביטחוניים חברתיים וכלכליים. שמירת שלום הציבור במיוחד בעת הזו, עת המלחמה, מוכרחת ומוכחת נוכח הפיגועים הקשים על ידי נכנסים בלתי חוקיים לישראל, בין אם באופן ישיר ובין אם עקיף.
2. פגיעתו של הנאשם בערכים אלו, גם אם מבוצעת לצרכים כלכליים, מהווה פגיעה חמורה במיוחד בעת הזו. חוק זה נועד להגן על המדינה מפני פגיעה זו. פגיעתו אינה ברף הגבוה של הסכנה הביטחונית הממשית, אך עדיין בעת מלחמה כשקיים "סגר" כי אז ההתרסה כנגד חוקי המדינה ובשילוב עם האכיפה הצבאית והמשטרתית, מחייבת הרתעה במיוחד לאחר "השבעה באוקטובר", שהיה צריך כל זר לשקול, האם לסכן עצמו ולהיכנס למדינה ללא היתר, וחרף האירועים הקשים, לא שעה ולא שת ליבו הנאשם לזאת.
- א. הערך הביטחוני החברתי והכלכלי, נפגעים גם מהעדר יכולתה של מדינה להגן על גבולותיה מפני כניסה שלא כדין והאפשרויות הנגישות בכניסות אלו, גם אם לא כל שווה בלתי חוקי נגוע בתכנון או קשר לארגוני טרור. בתאריך 07/10/23 פרצה מלחמת "חרבות ברזל" ונכנסו אלפי מחבלים רבים לשטחי המדינה וביצעו טבח וחסיתפת אזרחים.
- ב. הוכרז מצב חירום וסגר, והפוטנציאל לסיכון בטחוני הטמון בעבירת השהיה הבלתי חוקית גדול במיוחד נוכח המגמה האינטנסיבית לבצע פיגועים בתוך המדינה, מעבר למצב המלחמה בו היא שרויה מחוץ.
3. יש לזכור כי מתחם הענישה הוא דינמי ועשוי להשתנות בהתאם למצב הביטחוני, למקום ביצוע העבירה במחוז דרום, לקשר בין אוכלוסיות, באזור זה, לרבות היתרי עבר בתחום התעסוקה, ולפיכך, כניסה ושהיה בישראל שלא כדין לאחר אירועי הטבח "ב 07/10/23", כשהמסר התודעתי חייב היה להיות סגר מוחלט וחשש מכניסה גם לא לפסיעה דקה, לאחר הטבח והזוועות, במודעות האיסור והימצאות המדינה במלחמה, מהווה פגיעה גדולה יותר במדינה וחוקיה הרלוונטיים, בעשיית דין עצמי רבתי בניגוד לתכלית החקיקה.
- ככל שחולף הזמן והסגר נמשך בריבוי הכניסות - מתחייבת הרתעה משמעותית יותר שפירושה ענישה מחמירה יותר. עקרון זה נקבע על ידי בית המשפט המחוזי בבאר שבע בעפ"ג המנחה 68409-05-24 מדינת ישראל נ' אלעראערה מפי כבוד השופטים סג"נ יואל עדן אב"ד, כב' השופטת יעל ייטב וכבוד השופט יעקב דנינו :

"אנו מוצאים לנכון להוסיף כי לא רק, שהתמשכות המצב הביטחוני הקשה לפרק הזמן הארוך שהוא נמשך בו, לא צריכה להביא למסקנה של קביעת מתחם עונש הולם נמוך יותר, אלא שאנו סבורים, שייתכן ויהיה מקום לשקול אף החמרה של מתחם העונש ההולם, בשל כך שהמצב הביטחוני ממשיך להיות חמור, והפגיעה בערכים המוגנים בבסיס עבירה זו, מקבלים מידי יום משמעות חשובה יותר, אשר צריכה לקבל ביטוי במענה עונשי הולם, וייתכן שאף מחמיר יותר."

4. בעפ"ג 6746-10-23 מדינת ישראל נ' זארכנה שניתן ביום 09/10/2023 צויינה חומרת ביצוע עבירות לאחר ה"07/10/23":

"נעיר כי מסקנתנו זו הייתה נכונה במנותק מהמצב הביטחוני הנוכחי, והדברים נכונים קל וחומר בשים לב למצב הבטחוני השורר היום".

5. בפסקי הדין שנתנו בעת האחרונה בבית המשפט המחוזי המנחים בכלל וביתר שאת במחוז דרום, בעניינם של שוהים בלתי חוקיים שנכנסו לישראל, נקבע כי מתחם העונש העקרוני ההולם בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין בתקופת הלחימה נע בין חודשיים עד שבעה חודשי מאסר בפועל. ראו בעניין זה עפ"ג (מחוזי ב"ש) 60575-05-24 מדינת ישראל נ' פרעון [פורסם בנבו] (29.5.24), עפ"ג (מחוזי ב"ש) 25013-05-24 מדינת ישראל נ' חרוב [פורסם בנבו] (12.5.24), בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 38420-05-24 מדינת ישראל נ' גונדי (ניתן ביום 22.5.24, לא פורסם), עפ"ג (מחוזי חי') 1680-11-23 מדינת ישראל נ' כסאב ואח' [פורסם בנבו] (6.11.23), עפ"ג (מחוזי ב"ש) 21243-12-23 מדינת ישראל נ' סויטי [פורסם בנבו] (13.12.23). וכן עפ"ג 68409-05-24 מ"י נ' אלערארה מחוזי באר שבע וכן פסיקת בית המשפט העליון ברע"פ 49948-02-25 לאחרונה.

6. המתיחות הביטחונית בה שרויה המדינה, והפיגועים המתרחשים תדיר בעת המלחמה ממש, הופכים את החשש לביצוע פיגועים לממשי ומבוסס, בעיקר על ידי אלו הנכנסים משטחי הרשות הפלסטינאית שלא כחוק, ודווקא ריבויים של אלו הנכנסים לצרכים כלכליים מהווה סוג של מיסוך והכבדה על האכיפה במניעת פיגועים, שכל פרצה בגדר או הפגת ההרתעה על ידי נכנסים שמבטאים חוסר מורא, מסייע בידי המבקשים לפגוע ולא בהכרח יבחרו אלו, להם עבר פלילי או כאלו המוכרים לרשויות הביטחון.

7. עדיין הסכנה הביטחונית קיימת גם בנכנסים על רקע כלכלי. בתי המשפט המחוזיים המנחים והמחייבים אמרו דברים והיישום מסור לערכאה קמא בזה.

נסיבות שקשורות לביצוע העבירה:

8. מדובר בידיעת הנאשם אודות ביצועו עבירה לאחר ה"07/10/23", שם אמורה הייתה ההרתעה לבוא לידי ביטוי, ולא כך פני הדברים בעצם כניסתו שלא כדין ותפיסתו בתוככי המדינה ללא היתר.

9. לא ניתן לדעת מה בכוונת שוהים בלתי חוקיים או צפיית מועד עשיית שימוש בשווה זה או אחר באופן ישיר או עקיף או באווירה הכללית של כניסה כלכלית לישראל, להכנסת מפגעי טרור או לסיועם. פוטנציאל הנזק והסיכון הביטחוני קיימים.

10. תחושת הביטחון עת נכנסים לישראל שוהים בלתי חוקיים, ללא בדיקה ביטחונית וללא אכיפה והרתעה של החוק נפגעת. הנושא הביטחוני בראש מעיינה של הרשות המבצעת. כל כניסה של שוהים בלתי חוקיים לא באה אלא כדי אמירה השמה ללעג ולקלס "הסגר" וגבולותיה של מדינה. אין מדובר אלא בעשיית דין עצמי ללא דין, בתקווה שגם לא יהא דין.
11. הנאשם נתפס ללא עבירות נלוות לעבירת השהייה והכניסה ללא היתר, השהייה אינה קצרה אך גם אינה ממושכת ומשמעות הפגיעה היא מתחם ענישה שאינו עולה כדי 3 חודשי מאסר עד 8 חודשים כפי שנקבע בפסיקה בדבר שהייה "ארוכה" אך עדיין יש להחמיר בענישה באופן יחסי.
- לאור האמור, מתחם העונש ההולם בעת הזו נע בין 2 ל 7 חודשי מאסר בפועל.
- הקנס:
- לעניין הקנס הכספי המחייב קריאת מצבם הכלכלי של נאשמים, נראה כי בהתאם לפסק הדין עפ"ג 68409-05-24 מ"נ' אלערארה מחוזי באר שבע האמור לעיל, הועמד זה על סך של 1,500 ₪ בניגוד לניסיון לבטל רכיב זה מטעמים כלכליים של תכלית הכניסה על ידי ההגנה בבית משפט קמא. לעניין זה אציין שוב את פסק הדין המנחה עפ"ג 68409-05-24 מדינת ישראל נ' אלערארה(עציר):
- " שיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים, צריכים לקבל ביטוי גם במסגרת הענישה הכלכלית וגם לכך התייחסות בשורת פסקי דין קודמים.
- כידוע, ערכאת הערעור אינה נוהגת למצות את הדין, ואך מנימוק זה, תהיה הענישה, להלן, אשר הינה מעל המתחם, מתונה.
- אשר על כן, אנו מורים כי עונש המאסר המוטל על המשיב יהיה למשך 75 ימים, בניכוי ימי מעצרו.
- בנוסף, מוטל על המשיב קנס בסך 1,500 ₪, או מאסר למשך 5 ימים תחתיו, אשר ישולם בשלושה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, הראשון בתוך 30 יום מהיום, ויתר התשלומים מידי 30 יום לאחר מכן."
12. בהתייחס לעבירות הכלכליות, שתכליתן, ונסיבותיהן הן המחייבות רכיבי ענישה כלכליים, ולאחר שבחנתי גם את טענות ההגנה בדבר המצב הכלכלי והנסיבות המשפחתיות, וכמצוות המחוקק, הריני מעמיד מתחם הקנס הכספי בין 1,000 ₪ ל 3,000 ₪.
- נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:
16. הנאשם, נעדר עבר פלילי, הודה בביצוע העבירה וקיבל על עצמו הדין.
17. לנאשם היה בעבר היתר לכניסה ועבודה בישראל, לטענת הסנגור עקב היות הנאשם מאויים וזאת על רקע שיתוף פעולה עם ישראל, צוין כי הדמות מוכרת שהתיק נמצא ברמת טיפול.
18. אין מדובר בעבירה ולצדה עבירה נלווית.
19. על פי כתב האישום מדובר בשהייה ארוכה יחסית למספר ימים גם אם המתחם לא השתנה בגללה.
- קביעת העונש ההולם בתוך המתחם
13. תיקון 113 לחוק העונשין מורה כי קביעת העונש בתוך המתחם תעשה תוך התחשבות בנסיבותיו האישיות של הנאשם. התחשבות ולא משקל מכריע. איזון מבלי לבטל שיקולים מקבילים בתכלית המתחם, האינטרס הציבורי, בעת הזו במיוחד, הערכים שנפגעו, והסיכון לחיי אדם בסופו של יום מעצם התופעה במובנה הרחב ותכלית האכיפה היום. דיון ומשקלים:
14. במכלול השיקולים שפורטו לעיל, שיקולי ההרתעה דומיננטיים נוכח המצב הביטחוני במיוחד בעת הזו, כאשר האיום בפיגועי טרור הקשורים לאזורי איו"ש ופנים הארץ גוברים, נתתי דעתי אף לכך שהנאשם נתפס לאחר ה- 07/10/23.
15. נוכח קביעת בית המשפט המחוזי כלפי מי ששהייתו ימים ספורים עונש של 75 ימי מאסר לצד עונשים נלווים, בפסק דין מנחה עפ"ג 68409-05-24 מ"נ' אלערארה, וקביעה בו כי הוא מתון, וכן נקבע כי ככל שחולף הזמן ועדיין נכנסים לישראל שוהים בלתי חוקיים, יש להחמיר העונש במסגרתו, הענקתי משקל להיקף התופעה שלא באה כדי הרתעת הרבים לגביה, דהיינו החובה בהחמרת הענישה.
- כאמור שוב בפסק דינו המנחה של בית המשפט המחוזי בבאר שבע בעפ"ג 68409-05-24 מדינת ישראל נ' אלערארה מפי כבוד השופטים סג"נ יואל עדן אב"ד, כב' השופטת יעל ייטב וכבוד השופט יעקב דנינו:
- " כפי שצוין גם כן בשורת פסקי דין מהעת האחרונה, חלקם מצוטטים לעיל, בעבירות אלו, בהינתן הפגיעה בערכים המוגנים, ובהינתן העובדה ששוב ושוב מבוצעת העבירה, ויש כניסה חוזרת ונשנית לישראל שלא כדין, המשקל שיש לתת לשיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים, הינו משקל חשוב, אשר צריך לקבל ביטוי במסגרת הענישה במסגרת המתחם. לאור זאת, על הענישה לא להיות בתחתית המתחם."

16. נתתי את דעתי גם לטענת ב"כ הנאשם, לפיה הנאשם החזיק בהיתרים שניתנו, לו בעקבות טענתו למאוימות והגשת בקשות בהקשר זה המוכרות במערכת הוועדה למאוימים. הנאשם טוען כי הוטעה על ידי עורך דינו, באותה עת, שטען בפניו שההיתר עדיין בתוקף. עם זאת, יש לציין כי האחריות לוודא שההיתר בתוקף היא של הנאשם עצמו, ואין הוא יכול להסתמך על אחר גם אם הוא מייצגו. עו"ד זה לא הובא לעדות ולא צוין שמו. לא נחקרה טענה זו על ידי משטרת ישראל ולא הובאו הפרטים בהקשרה.
17. עוד אוסיף כי בטיעוני המאשימה לעונש, בכתב ובעל פה, נטען כי הנאשם שהה חודש וחצי עובר למועד מעצרו.
18. במכלול השיקולים שפורטו לעיל, שיקולי ההרתעה, הם הדומיננטיים נוכח המצב הביטחוני במיוחד בעת הזו, כאשר האיום בפיגועי טרור הקשורים לאזורי איו"ש ופנים הארץ גוברים. נתתי דעתי אף לכך שהנאשם נתפס לאחר ה- 07/10/23.
19. השחרור המנהלי, אינו חלק מגזר הדין הוא בסמכות שב"ס משיקולי תפוסת בתי הכלא, בנתונים משתנים מערכתית. אסירים שהורשעו בכניסה ושהייה בישראל שלא כדין, מרצים בעבירה חמורה זו נכון להיום כמחצית מחודשי המאסר המוששים עליהם. אין לשפוט צורך זה של השחרור המנהלי בתפוסת בתי הכלא או בתשתיות האכיפה, אך יש לשקף נכונה את המציאות כפי שהיא בכל הנוגע לשיקולי "ההרתעה".
20. אשר על כן, הריני גוזר על הנאשם העונשים הבאים:
- א. 80 ימי מאסר בפועל, שיימנו מיום מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.
- ב. 3 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.
- ג. חתימה על התחייבות בסך 2,000 ₪ להימנע מעבירה שבה הורשע, או כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל וזאת למשך שלוש שנים מיום שחרורו.
- ד. קנס בסך 1,500 ₪ או 7 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.6.25.
- ניתן יהיה לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:
- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 052-35592000-*
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.
- ניתן היום, י"ז אדר תשפ"ה, 17 מרץ 2025, בהעדר הצדדים.